



Ο Artaud θυμάται τον Hitler και το Cafe Roman

του Tom Peuckert

Μια θεατρική παράσταση
σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Καντιώτη
και μετάφραση του Συμεών Γρ. Σταμπουλού

Για τέσσερις (4) μόνο παραστάσεις
κάθε Δευτέρα 16, 23, 30 Ιανουαρίου έως και 6 Φεβρουαρίου
στο **Ιωνικό Κέντρο**



ΙΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Λυσίου 11, Πλάκα

τηλ 210 3246614 φαξ 210 3214412

Σκέφτηκα στην αρχή
η Ευρώπη αυτή είναι απλώς ηλίθια...

Με απογοητεύσατε
Hitler
του είπα
την Άνοιξη
του σαραντατέσσερα σαρανταέξη
πού να ξέρω
μετά λύπης μου με απογοητεύσατε
Δεν ήρθα στο Βερολίνο
για να γνωρίσω Εσάς προσωπικά
αλλά τη μαύρη τσάντα Σας
μια τσάντα που μας γιατρεύει από τις σκέψεις
Όμως η τσάντα Σας
Hitler
δεν ήταν καθόλου μαύρη
Ο μαύρος είσατε σεις
Όταν ανοίξατε την τσάντα Σας
καθόλου μαύρη δεν ήταν η τσάντα αυτή
ήταν απλώς μια τσάντα anal
διαποτισμένη
από τη μυρωδιά του κώλου του θανάτου....

Ως δράκος φιλοπόλεμος
Hitler
υπήρξατε σκέτη καταστροφή....

Το έργο παίχτηκε με μεγάλη επιτυχία το 2000 και επί σειρά ετών στο ιστορικό Berliner Ensemble, το θέατρο που ίδρυσε μεταπολεμικά ο Μπρεχτ στο Βερολίνο. Στην Ελλάδα παρουσιάζεται για πρώτη φορά, σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Καντιώτη και μετάφραση του Συμεών Σταμπουλού. Τα σκηνικά και τα κουστούμια είναι του Ηλία Λόη, οι φωτισμοί της Χριστίνας Θανάσουλα. Στον ρόλο του παραληρηματικού Αντονέν Αρτώ (αν δεν πρόκειται για έναν σχιζοφρενή τρόφιμο ψυχιατρείου που θέλει να ταυτιστεί με τον θεωρητικό του Θεάτρου της σκληρότητας) ο Νίκος Παντελίδης. Επί σκηνής ο Αλέξανδρος Μποτίνης παίζει διασκευασμένα για τσέλο έργα των Μότσαρτ και Κλάους Νόμι. Τραγουδά ο Andre Maia.

Στο ιστορικό υπόβαθρο του έργου ο Αντονέν Αρτώ, που υποστήριζε ότι ο Χίτλερ κατέλαβε το Παρίσι για να τον απελευθερώσει απ' το Ψυχιατρείο, συντάσσει επιστολή με ημερομηνία «3 Δεκεμβρίου 1943» και παραλήπτη τον Αδόλφο Χίτλερ, όπου του υπενθυμίζει την συνάντηση που είχε μαζί του το 1932 στο καφέ Ρομάν στο Βερολίνο. Στόχος η εκκαθάριση του θεάτρου απ' το «μικροαστικό σκουπιδαριό», κάτι που μόνο το «σοουρεαλιστικό ουρλιαχτό» του δικτάτορα μπορούσε να εγγυηθεί. Ο Tom Peuckert διαβάζει την ανεπίδοτη επιστολή και γράφει έναν παραληρηματικό μονόλογο «εμετικής σύμπτωσης και ταύτισης με το τερατώδες», που συνενώνει όχι μόνο τη σκέψη και το έργο του Αρτώ αλλά και τις αιτιάσεις κατά της δικτικής σκέψης γενικότερα, την παγίδευση των διανοουμένων στις θεωρίες του ολοκληρωτισμού.

Σκέψεις για το κείμενο

Ο (εσωτερικός) μονόλογος του Tom Peuckert Ο Artaud θυμάται.... εξ ολοκλήρου επινοημένος, στηρίζεται σε ένα πραγματολογικό δεδομένο: από την ψυχιατρική κλινική Rodex του Παρισιού, όπου είχε εισαχθεί, λίγο μετά τα σαράντα του χρόνια (αρχής γενομένης το 1937), ο θεωρητικός του «Θεάτρου της σκληρότητας», 1935 συντάσσει ένα σύντομο κείμενο-αφιέρωση στο βιβλίο του Les Nouvelles Revelations de l'Etre (Gallimard, 1956) με ημερομηνία «3η Δεκεμβρίου 1943» και αποδέκτη τον Adolf Hitler. Του υπενθυμίζει την πρώτη τους συνάντηση τον Μάιο του 1932, «κάποιο απόγευμα στο Romanishes Cafe» στο Βερολίνο, και παρακαλεί τον θεό να του δίνει την χάρη του» (παραισθητικός ασφαλώς ισχυρισμός). Το Romanishes Cafe υπήρξε πράγματι ο γνωστότερος χώρος συνάντησης καλλιτεχνών και διανοούμενων την εποχή της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης. Η Διεύθυνση της κλινικής θα αποκρύψει την αφιέρωση και η συνέχεια του δράματος θα παιχτεί στην εσωτερική, θυελλώδη σκηνή του αποστολέα: Μνήμη μιας φανταστικής συνάντησης, πραγματικής ωστόσο ως επίθεσης εναντίον της δυτικής σκέψης, εναντίον του διαχωρισμού της τέχνης από την ζωή. Ακόμη, εκβιασμένη (προληπτική) μνήμη μιας «εμετικής σύμπτωσης και ταύτισης» με το τερατώδες. Το «θέατρο της σκληρότητας» θέλησε να διαπλάσει τη σκληρότητα της ζωής. Le double en theatre. Ο Artaud (1896 - 1948), που έφτασε να δηλώσει πως ο Hitler ετοίμασε τον πόλεμο για να τον απελευθερώσει, εκβιάζει την ταύτησή του μ' έναν πρώην επίδοξο και αποτυχημένο καλλιτέχνη και εισχωρεί στον παραληρηματικό του «επί σκηνής» λόγο, αυτόν που κατόρθωσε να καταργήσει το θέατρο κηρύσσοντας τον πόλεμο κατά πάντων και αφυπνίζοντας το σκοτεινό ένστικτο του γερμανικού λαού (κατά τον Artaud πάντα).

Το έργο γράφτηκε και παίχτηκε με επιτυχία στο Berliner Ensemble (πρεμιέρα στις 3 Οκτωβρίου του 2000) σε σκηνοθεσία του Paul Plamper και με τον Martin Wuttke στο ρόλο του παραληρηματικού Artaud, ή μάλλον ενός σχιζοφρενούς που θέλει να ταυτιστεί με τον Artaud, που θέλει να ταυτιστεί με τον Hitler. Με ένθετο σημείωμά του στο πρόγραμμα της παράστασης, ο Botho Strauss προειδοποιεί το κοινό να ελέγξει τις αντιδράσεις του, να παραμείνει κυρίαρχο του μοναδικού όπλου που διαθέτει, της γλώσσας του, για να μη βεβηλωθεί ο ιερός χαρακτήρας της τέχνης.

Συμεών Γρ. Σταμπουλού

Σκέψεις για την παράσταση

Η σκηνική «γεωγραφία» της παράστασης γύρω από ένα σταθερό άξονα στο κέντρο της σκηνής, το πρωταγωνιστικό πρόσωπο-σύμβολο. Γύρω από αυτό και πάντα σε σχέση με αυτό, σε διαφορετικά σημεία κάθε φορά, παρακολουθούμε μία διαδοχή εικόνων με έντονο εικαστικό χαρακτήρα, που όλες μαζί «ρέουν» σαν παλιρροϊκό κύμα, σε διαρκή διάλογο με τον τραγουδιστή και τον τσελίστα σε δεύτερο επίπεδο.

Η παράσταση ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα, σε πρωτότυπη μετάφραση από τα γερμανικά του Σ. Σταμπουλού (η οποία έχει ήδη δημοσιευτεί στο περιοδικό «Δέντρο») με την έγκριση και την άδεια του συγγραφέα Tom Peuckert.

Δημήτρης Καντιώτης





Οι συντελεστές της παράστασης

Μετάφραση:	Συμεών Σταμπουλού
Σκηνοθεσία:	Δημήτρης Καντιώτης
Φωτισμοί:	Χριστίνα Θανάσουλα
Σκηνικά - Κοστούμια:	Ηλίας Λόης
Ηλεκτρονική επεξεργασία της προβολής:	Σωτήρης Τράπαλης
Φωτογραφίες:	Άκης Δέτσος
Επιμέλεια παραγωγής:	Κορίνα Ζαρταμπούλου
Τραγούδι:	Andre Maïa
Τσέλο:	Αλέξανδρος Μποτίνης
Ηθοποιοί:	Νίκος Παντελίδης

Σύντομα βιογραφικά



Tom Peuckert

Ο Tom Peuckert, συγγραφέας θεατρικών έργων κυρίως για το ραδιόφωνο, σκηνοθέτης θέτρου και κινηματογράφου, γεννήθηκε στη Λειψία το 1962. Σπούδασε Θεατρολογία στο Βερολίνο (1984 - 1989). Έργα του, εκτός του *Artaud...* (αδημοσίευτου ακόμη), έχουν παιχτεί στις πόλεις Ιένα (*Nietzsche, 2001*), Φράιμπουργκ (*Kaspar Hauser Bombe, 2002* και *Dionysos Deutschland, 2004*), Μπίλεφελντ (*Luhmann, 2005*). Έγραψε ακόμη τα: *Reich in Amerika (1998)*, *Subes Gift (2002)*, *Sonette an M. (2004)*.



Συμεών Σταμπουλού

Ο Συμεών Σταμπουλού γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Δίδαξε φιλολογία σε σχολεία της Ελλάδας και το 1995 πήρε απόσπαση στο Rottweil της Γερμανίας για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας. Το 1997 διορίστηκε στο γερμανικό σχολείο Friedenschule του Schwabisch Gmund, το 2001 πήρε απόσπαση στο Ινστιτούτο Νεοελληνικών σπουδών του πανεπιστημίου του Ελσίνκι και από το 2002 έως το 2008 πήρε απόσπαση στην έδρα Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του πανεπιστημίου της Λειψίας με καθηγητή τον S. G. Henrich.

Παράλληλα έχει ασχοληθεί με τη συγγραφή θεατρικών κειμένων, τη δραματουργική επεξεργασία και τη διδασκαλία σε παραστάσεις του ελεύθερου θεάτρου: με τον Δ. Καντιώτη έχει συνεργαστεί στις παραστάσεις: *Κάτι είναι ή κάπου πάει (1988)*, *Βάκχες του Ευριπίδη (1991)* και *Dead Letter (2007)*, • με το Theater am Rand έχει συνεργαστεί στις παραστάσεις: *Antigone eines Zimmers (1997)* και *Medeamaschine (Μηχανή Μήδειας) (2003)*.



Δημήτρης Καντιώτης

Ο Δημήτρης Καντιώτης γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι σκηνοθέτης και ηθοποιός και είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Ωδείου Αθηνών. Ίδρυσε το Λαϊκό Θέατρο Ζωγράφου (1977) και στη συνέχεια τη Θεατρική Σκηνή «Μπερντές» (1980-1988). Συνεργάτης του Θεατρικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών (1988-1990). Ιδρυτικό μέλος της «Εταιρείας Καταστάσεων» (1990-1994). Μέλος του Δ.Σ. της Πανελλήνιας Πολιτιστικής Κίνησης (ΠΑ.ΠΟ.Κ.) και για μια τετραετία, Γενικός Γραμματέας της. Μέλος του Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ζωγράφου. Από το 2002 καλλιτεχνικός διευθυντής της Εταιρείας Πολιτιστικών και Καλλιτεχνικών Δραστηριοτήτων at.gr.

Ενδεικτικά έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις: *Αυτός και το παντελόνι του*, του Ι. Καμπανέλη, *Ω τι κόσμος Μπαμπά*, του Κ. Μουρσελά, *Το φως που καίει*, του Κ. Βάρναλη, *Φώντας*, του Μ. Ευθυμιάδη, *Κασσάνδρα*, του Κ. Σελλού, *Το πανηγύρι*, του Δ. Κεχαΐδη, *Στιγμές και σκίτσα*, του Ι. Λ. Καρατζιάλε, *Οι πανουργίες του Πεντόδουλου*, του Γ. Σκούρτη, *Μάνα Κουράγιο*, του Μ. Μπρέχτ, *Τα μάγια της Πεταλούδας*, του Φρ. Γ. Λόρκα, *Η αυλή των θαυμάτων*, του Ι. Καμπανέλη, *Ή κάτι είναι ή κάπου πάει* (πολυθέαμα), επίσημη συμμετοχή της Ελλάδας στη Μπιενάλλε Θεάτρου Coibra, *Βάκχες* του Ευριπίδη, *Υλικό Μήδειας*, του Χ. Μύλλερ (στο Τεάτερχάους της Στουτγκάρδης, *Εγώ σκέτο, εκείνη γλυκό*, μουσικοθεατρική παράσταση σε κείμενα Ν. Καρούζου, Σ. Σταμπουλού, *Η γραμμή*, του Ι. Χόροβιτς, *Dead Letters* του Σ. Σταμπουλού κ.α.

Ως ηθοποιός έχει παίξει στις παραστάσεις: *Πέρσες* του Αισχύλου, σε σκην. Θεοδοσιάδη, *Πρόβα* του Γ. Αρμένη, σε σκην. Γ. Καραχισαρίδη, *Ο υπάλληλος* του Γ. Χουρμούζη, σε σκην. Δ. Κατρανίδη και Elias, Drugie Studio Wroclawskie Α Θεατρικός Πυρήνας Grotowski-Πολωνία.



Νίκος Παντελίδης

Ο Νίκος Παντελίδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε υποκριτική στο Θεατρικό Εργαστήρι του Άκη Δαβή (1995-1999).

Ενδεικτικά στο θέατρο έχει συμμετάσχει στις παραστάσεις: *Της νύκτας τέκνα φρικτά*, σύνθεση κειμένων και σκην. Π. Καϊτατζής, *Οι Πολεμιστές* του Ph. Minyana, σκην. Η. Κουντής, *Μεξικάνικο ημερολόγιο 1923-26* του E. Weston, σκην. Α. Δημητριάδη, *Το νησί των σκλάβων* του Μαριβώ, σκην. Μ.

Λ. Παπαδοπούλου, *Θέατρο* του Σ. Μπέκετ, σκην. Ο. Ποζέλη, *Inferno* κείμενα και σκην. Θ. Εσπίριτου, *Η χαμένη τιμή της Καταρίνα Μπλούμ* του Η. Boll, σκην. Θ. Εσπίριτου, *Οι εξόριστοι* του Γ. Παπάζογλου, σκην. Ν. Διαμαντής, *Η γραμμή* του Ι. Χόροβιτς, σκην. Δ. Καντιώτης, *Μήδεια* του Ευριπίδη - *Όταν δεν ξέραμε τίποτα ο ένας για τον άλλο* του Π. Χάντκε - *Μουσείο ανθρώπινης συμπεριφοράς performance*, σκην. Ν. Διαμαντής, *Το κουρδιστό πορτοκάλι με μουσική* του Α. Burgess, σκην. Γ. Γεωργαντοπούλου, *Ο καλός μαθητής* του S. King, σκην. Ζ. Χαϊτίδη.

Στον κινηματογράφο έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Α. Αγγελίδη (Κλέφτης ή πραγματικότητα), Σ. Τσαρουχά (Οι γενναίοι της Σαμοθράκης, Αθανάσιος Χριστόπουλος - Ένας λησμονημένος ποιητής, *Carousel*), Κ. Γιάνναρη (Ομηρος) κ.α.

Στην τηλεόραση έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες: Μ. Μανουσάκης (Το παιχνίδι της συγνώμης - Η αγάπη ήρθε από μακριά), Ρ. Εσκενάζυ (Η τελευταία παράσταση), Α. Μορφονιό (Μ+Μ - Κλινική Περίπτωση) κ.α.



André Maia

Ηθοποιός και τραγουδιστής, ο André Maia γεννήθηκε στη Λισαβόνα της Πορτογαλίας. Ολοκλήρωσε τις θεατρικές του σπουδές στην Ανωτάτη Σχολή Θεάτρου και Κινηματογράφου (Escola Superior de Teatro e Cinema) στη Λισαβόνα.

Δραστηριοποιείται στο θέατρο, στον κινηματογράφο, στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο και στη μεταγλώττιση κινουμένων σχεδίων.

Παρακολούθησε μαθήματα φωνητικής για οκτώ συναπτά έτη κοντά σε σπουδαία ονόματα της μουσικής σκηνής, όπως η Elisette Bayan, η Maria João Serro, η Lusa Homénio και η Lcia Lemos. Είχε τον κύριο ρόλο στο μιούζικαλ «ΤΟ ΧΑΡΤΙΝΟ ΠΑΙΔΙ» (O RAPAZ DE PAPEL), υπό τη σκηνοθεσία του Joan Font (ELS COMEDIANS/Barcelona) κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ των 100 ημερών, το 1998 στη Λισαβόνα (Festival DOS 100 DIAS, EXPO 98 – LISBON). Διεκπεραίωσε διάφορους ρόλους, σαν τραγουδιστής και ηθοποιός, με τους ELS COMEDIANS σε Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία, Σκωτία και Ιρλανδία. Τα τελευταία 20 έτη δραστηριοποιήθηκε στην επιμόρφωση και εκπαίδευση νέων, αλλά και ενηλίκων ανθρώπων, σε σχολεία και πολιτισμικά κέντρα σε όλη την Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τη Γαλλία και την Ιρλανδία.

Ζει στην Αθήνα από τον Φεβρουάριο του 2009. Εργάζεται στον ATHENS INTERNATIONAL RADIO 104.4 FM, στην Τεχνόπολη (Γκάζι), όπου παρουσιάζει ένα εβδομαδιαίο πρόγραμμα στην πορτογαλική γλώσσα. Παράλληλα, στο ίδιο χρονικό διάστημα, δημιούργησε μία μουσική ομάδα Φάδο (παραδοσιακή πορτογαλική μουσική), γνωστή ως ANDRÉ MAIA BAND και πολύ πρόσφατα μία ομάδα Τάνγκο (OBLIVION ENSEMBLE).



Αλέξανδρος Μποτίνης

Γεννήθηκε το 1980, σε ηλικία 5 ετών ξεκίνησε τα πρώτα μαθήματα μουσικής σπουδάζοντας παράλληλα πιάνο, βιολί, κιθάρα και αργότερα βιολοντσέλο με καθηγητή τον Askar Bouribaev. Απόφοιτος του Δημοτικού Ωδείου Πατρών με δίπλωμα βιολοντσέλου και πτυχίο κιθάρας, συνέχισε τις σπουδές του στο Conservatoire National de Region de Versailles με καθηγήτρια την Barbara Marcinkowska.

Έχει αποκτήσει το Premier Prix Medaille d'Or a l'Unanime en Violoncelle, και το Premier Prix de Perfectionnement en Violoncelle.

Παρακολούθησε μαθήματα με τον Xavier Gagnerain και συμμετείχε σε πλήθος συναυλιών στο Παρίσι και στις Βερσαλλίες. Συνέχισε τις σπουδές του στην Ρωσική Ακαδημία Μουσικής «Gnessins» της Μόσχας στην τάξη του Vladimir Tonkha από όπου αποφοίτησε με Άριστα. Έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα στην Ορχήστρα Νέων της Μεσογείου. Έχει κάνει ηχογραφήσεις για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση και έχει εμφανιστεί στην Γαλλία, Ρωσία, Ιταλία, Μαρόκο, Τουρκία και Ελλάδα. Έχει συμπράξει με τις ορχήστρες: Orchestre de Versailles, Ensemble de Musique Contemporaine, Moscow Gnessins Orchestra, Ορχήστρα Πατρών, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Από το 2010 είναι μέλος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ.



Ηλίας Λόης

Ο Ηλίας Λόης γεννήθηκε στην Αθήνα. Ενώ διάνυε μία δεκαετή πορεία ως πρωταθλητής στην αναρρίχηση βράχου, ξεκίνησε τη διαδρομή του στη Σκηνογραφία και λίγο αργότερα στην Ενδυματολογία. Μαθήτευσε δίπλα στον ζωγράφο και γλύπτη Γεώργιο Αποστολάκη. Στη συνέχεια, παρακολούθησε μία σειρά σεμιναρίων (γλυπτική σε ξύλο, 3ds MAX Animation, Interactive Media of Children) και μαθήματα ελεύθερου σχεδίου στο φροντιστήριο του Γρηγόρη Κολιζέρα. Αρχικά, δούλεψε ως βοηθός Σκηνογράφος κοντά στον Γιώργο Γεωργίου, στον κινηματογράφο (Το Μόνον της Ζωής του Ταξείδιον του Α. Παπαστάθη), στο θέατρο (Στάση Κουταλιού, σκην. Κ. Δαμάτης και Φαίδρα, Χοροθέατρο της Σ. Σπυράτου), στις τηλεοπτικές σειρές (Υστερα ήρθαν οι μέλισσες του Κ. Κουτσομύτη, Τρεις Χήρες του Κ. Κουτσομύτη), σε διαφημιστικά spots και events. Επίσης, δούλεψε κοντά στην Αγγελική Σαμαρά στην τηλεοπτική σειρά Εν Ιορδάνη (σκην. Πηγή Δημητρακοπούλου). Από το 2001, άρχισε να υπογράφει ο ίδιος σκηνογραφικές δουλειές σε ταινίες μεγάλου μήκους (Μέσα στο Δάσος του Α. Φραντζή, Τρεις Στιγμές του Π. Σεβαστίκογλου σε συνεργασία με τον Α. Δαγκλίδη αποσπώντας υποψηφιότητα για τα Κρατικά βραβεία του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ενώ ανέλαβε τη ζωγραφική σκηνικών για την ταινία του Τ. Λυκουρέση Σκλάβοι στα Δεσμά τους – βραβείο Σκηνογραφίας, 49ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης) θεατρικές παραγωγές (σκηνικά/κοστούμια: «Και το δικό μου τέλος, ας συνοδεύει μουσική» ΚΘΒΕ σκην. Τζένη Αρσένη, «Ο Καλός Μαθητής» του Stephen King, σκην. Ζ. Χαϊτίδης, «Το Κουρδιστό Πορτοκάλι» από τη mikriskini), τηλεοπτικές σειρές Ανθυμηθείς το όνειρό μου, σκην. Β. Ντούρου, σενάριο Κάκιας Ιγερινού, MEGA Channel, διαφημιστικές παραγωγές μεταξύ άλλων: Sony, Panasonic, Unilever, Cosmote, Tim(Wind), Panafon(Vodafone), Absolute, Votre Beaute κ.α.) και μεγάλα Events (Prix de Votre Beaute, Hilton-Αθηναΐς κ.α.. Έχει σκηνογραφήσει για την Εθνική Λυρική Σκηνή, σκηνικά-κοστούμια «Ποιος έκανε Πιπί στο Μισισιπή» παιδική όπερα του Γ.Δούση, «Μυστικό Βασίλειο» του Ernest Krenek σκην. Τζένη Αρσένη & Turing Opera του W.Αντωνίου κοστούμια σκην. E.Farrell (Πειραματική Λυρική Σκηνή), και την όπερα Nabucco σκην. J.Pevzner και το μπαλέτο Carmen και Ματωμένος Γάμος χορογρ. Χ.Μανταφούνη, (σε συνεργασία με τον Α. Δαγκλίδη), «Διδώ κ Αινείας» όπερα στο Ιόνιο Μουσικό Πανεπιστήμιο σκην. Τζένη Αρσένη, . Στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών ανέλαβε τα σκηνικά και τα κοστούμια για τα «Ermis Awards 2007», μία εκδήλωση που απέσπασε το Βραβείο Ermis Silver 2008. Στο Φεστιβάλ Αθηνών σκηνογράφησε την κινηματογραφική εγκατάσταση της ταινίας 'Μέσα στο Δάσος' του Άγγελου Φραντζή.

SCENOGRAPHER WORKSHOP πάνω στο «Πόσο κοστίζει το σίδερο» του Μ. Μπρέχτ στον Πανελλήνιο Επιστημονικό Σύλλογο Θεατρολόγων.



Χριστίνα Θανάσουλα

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1978. Απόφοιτος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Κάτοχος Master of Arts in Advanced Theatre Practice (strand of Lighting Design) από το Central School of Speech and Drama του Λονδίνου. Επέστρεψε στην Αθήνα πριν 9 χρόνια και από τότε έχει σχεδιάσει φωτισμούς για πολλές παραστάσεις θεάτρου και χορού. Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο, το Ελληνικό Φεστιβάλ, την Εθνική Λυρική Σκηνή, Το Μέγαρο Μουσικής, Το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, Το Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη κ.α.

Ήταν η Υπεύθυνη Συντονισμού του τμήματος Φωτισμού του Ελληνικού Φεστιβάλ 2011 και του Going Youth Festival 2009 (Τεχνόπολη, Γκαζί). Το 2009, παρέδωσε σεμινάρια Θεατρικού Φωτισμού στον πολυχώρο Spring People.

Άκης Δέτσης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1963.

Έχει πραγματοποιήσει τρεις ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε αρκετές ομαδικές. Το 1998 εκδόθηκε το πρώτο φωτογραφικό του λεύκωμα με τίτλο «Χώροι» (εκδόσεις Φωτοχώρος). Το 2001 συμμετείχε στην έκδοση και ομαδική έκδοση του Μουσείου Μπενάκη «Αθήνα 2001 – Φωτογραφικές όψεις και απόψεις». Το 2008 εκδόθηκε το δεύτερο φωτογραφικό του λεύκωμα με τίτλο «Ενδιάμεσος Χρόνος» (εκδόσεις tetarto).

Δουλειά του υπάρχει στο www.akisdetsis.com



Σωτήρης Τράπαλης

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Γραφίστας εντύπου και ηλεκτρονικών μέσων στο ΙΙΕΚ ΔΟΜΗ. Παράλληλα με τη γραφιστική ασχολήθηκε με τη φωτογραφία και ανέπτυξε τις γνώσεις του στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Παρακολούθησε σεμινάρια Video montaz καθώς και Sound Montaz. Έχει διακριθεί για το εικαστικό του έργο στον πανελλήνιο διαγωνισμό: Η Τέχνη της Ανακύκλωσης (2008). Σχεδιάζει σε χαρτί και στο internet ιστοσελίδες.

Για περαιτέρω διευκρινήσεις

σχετικά με την παράσταση

Ο Artaud θυμάται τον Hitler και το Cafe Roman

είμαι στη διάθεσή σας

Δημήτρης Καντιώτης

κινητό τηλέφωνο: 6972119549

e-mail: kandie@otenet.gr

-
- Για κρατήσεις θέσεων επικοινωνήστε με το 6939270239
 - Γενική είσοδος 10 euro
-